

Dual Application of the Coherence Theory and Qualitative Content Analysis in a Text-based Analysis of Imam Ali's (as) Jihadi Sermons

nazi ghanbari parikhani*
Alibagher Taherinia**

Abstract

The text of Imam Ali's (as) sermons in the face of the opponents, in addition to the aesthetic dimension of its language structure, includes important epistemological and paratextual dimensions in its underlying layer. In this research, a combination of two methods, qualitative content analysis and Halliday coherence theory, has been used to study the text and the content of Imam Ali's (as) jihadi sermons and determine the hidden layers of behavioral and natural aspects of the army of truth and falsehood. Accordingly, the function of the elements of lexical coherence in expressing the actions of the Companions of Jamal is more focused on themes such as doubt, treachery, and greed, and Imam's (as) reaction to them can be summed up in certainty, patience, composure and trust in God. Also, during the Battle of Siffin, the cohering elements of words are related to the nature of the enemy, i.e. their inner disbelief, seduction, and militancy. These concepts are highlighted in contrast to the theistic, guiding and pacifist personality aspects of Imam Ali (as). Each of these themes has been emphasized in the form of different words and expressions through the lexical elements of consonance or recurrence, especially through synonymy and repetition.

Keywords: Coherence Theory, Qualitative Content Analysis, Imam Ali (as), Companions of Jamal, Leaders of the Levant (Shām) Corps.

* Ph.D. of Tehran university, nghanbari@ut.ac.ir

** Professor at Tehran University, btaheriniya@ur.ac.ir

Date received: 2020-02-06, Date of acceptance: 2020-06-02

Copyright © 2010, IHCS (Institute for Humanities and Cultural Studies). This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

کاربست دوگانه نظریه انسجام و تحلیل محتوای کیفی در تحلیل متن محور خطبه‌های جهادی امام علی (ع)

نازی قنبری پریخانی*

علی باقر طاهری نیا**

چکیده

متن خطبه‌های امام علی (ع) در مواجهه با مخالفین، افزون بر بعد زیباشناختی ساختار زبان، مشتمل بر ابعاد معرفتی و پیرامونی مهمی در لایه زیرساخت آن است. در این پژوهش تلفیقی از دو روش تحلیل محتوای کیفی و نظریه انسجام هالیدی به کار گرفته شده است تا متن و محتوای خطبه‌های جهادی امام علی (ع) به صورت همزمان مورد مذاقه قرار گرفته و لایه‌های پنهان جنبه‌های رفتاری و ماهیتی سپاه حق و باطل مشخص گردد. بر همین اساس کارکرد عناصر انسجام واژگانی در بیان کنش اصحاب جمل بیشتر معطوف به مضامینی مانند شک، بیعت شکنی، حرص و طمع بوده و واکنش علی (ع) در برابر آنها در یقین، صبر، خونسردی و توکل به خداوند خلاصه می‌شود. در جریان جنگ صفين نیز عناصر انسجام‌بخش واژگان، ناظر بر بعد ماهیتی دشمن یعنی کفر باطنی، اغواگری و ستیزه‌جویی آنهاست و در تقابل با جنبه‌های شخصیتی خداگرایانه، هدایتگرانه و صلح طلبانه امام علی (ع) برجسته می‌گردد. هر کدام از مضامین مذکور در قالب کلمات و تعبایر مختلف به واسطه عناصر واژگانی هم‌آیی یا بازآیی، به ویژه از طریق ترادف و تکرار مورد تأکید قرار گرفته‌اند.

* دکترای زبان و ادبیات عربی، گروه عربی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تهران، تهران، ایران
(نویسنده مسئول)، nghanbari@ut.ac.ir

** استاد زبان و ادبیات عربی، گروه عربی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تهران، تهران، ایران،
btaheriniya@ut.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۴/۰۲، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۴/۰۲

کلیدوازه‌ها: نظریه انسجام؛ تحلیل محتوای کیفی؛ امام علی (ع)؛ اصحاب جمل؛ سران سپاه شام.

۱. مقدمه

تحولات سیاسی-اجتماعی جامعه اسلامی پس از رحلت پیامبر گرامی اسلام(ص) به واسطه طرفت، پیچیدگی و حساسیتزا بودنش مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته و هر یک از آنان از زاویه دید خاص خود به تحلیل پدیده‌ها و رخدادهای آن دوره پرداخته‌اند. جنگ‌های به وقوع پیوسته، در آن مقطع زمانی از جمله مهم‌ترین و اثرگذارترین این رخدادها به شمار می‌رود. در این راستا از متقطن‌ترین منابع و داده‌های قابل پردازش آن برهم، خطبه‌های ایجاد شده توسط امیر مؤمنان علی (ع) است که به طرق مختلف مورد بررسی و تحلیل قرار می‌گیرد.

۱.۱ بیان مسئله

یکی از روش‌های تحلیل متن، به کارگیری رویکرد انسجام متن از هلیلی و حسن (۱۹۷۶) است. این نظریه یکی از رهیافت‌های مهم در مطالعات زبان شناختی متن محسوب می‌گردد که به تازگی مورد توجه پژوهشگران مطالعات میان رشته‌ای قرار گرفته است. طبق این نظریه جملات متن روابط معینی دارند که آن را از مجموعه جملاتی که تصادفی کنار هم قرار گرفته‌اند، جدا نموده و آن را به عنوان یک متن مشخص می‌سازد. در حقیقت نظریه انسجام برای پیاده سازی روی یک متن مشخص که آغاز و پایان مشخصی دارد مانند یک شعر یا داستان طراحی شده است. این در حالی است که با استفاده از روش تحلیل محتوا به طور همزمان می‌توان روی داده‌های فراوانی که از چند اثر مجزا جمع آوری شده، فرایند تجزیه و تحلیل را انجام داد. به شرط اینکه منع داده‌های ما متناسب با هدف تحقیق نقطه اشتراکی با یکدیگر داشته باشند به عنوان نمونه کلیه آثار یک نویسنده، مجموعه‌ای از اشعار یک دیوان، مصاحبه‌های یک مسئول، خطبه‌ها و یا سخنرانی‌های یک شخص.

بنابراین از آنجا که عوامل انسجام موجود در نظریه هالیدی جهت تحلیل انسجام و پیوستگی یک اثر طراحی شده است؛ لذا برای بررسی انسجام در چند اثر مثل آثار یک نویسنده شاید بتوان با به کارگیری روش ترکیبی، به نتیجه بهتری رسید. به این شکل که ابتدا با بهره گیری از روش تحلیل محتوای کیفی، تمامی مضامین مرتبط با هدف تحقیق از

میان آثار نویسنده شناسایی و جمع‌آوری شده و سپس با استفاده از نظریه انسجام هالیدی، عوامل انسجام در میان آنها جستجو گردد. البته مسلم است که در چنین پژوهشی عناصر انسجام دستوری (ارجاع، حذف، جانشینی و ادات ربط) کنار گذاشته می‌شود؛ چرا که این عناصر برای بررسی انسجام در جمله‌های به هم پیوسته یا نزدیک به هم یک متن (یک اثر) به کار بسته می‌شوند. در نتیجه برای بررسی انسجام چند متن (اثر) مجزا از یکدیگر کاربرد ندارد. در مقابل، انسجام واژگانی (هم آیی و بازآیی) جهت تحلیل چند اثر به طور همزمان بسیار مناسب به نظر می‌رسد.

۲.۱ پیشینه پژوهش

در چند سال اخیر شاهد تحقیقات گسترده‌ای در زمینه تحلیل متن نهج البلاغه بر اساس نظریه انسجام هالیدی بوده‌ایم که از جمله آنها می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

عبدالعلی آل بویه لنگرودی در مقاله «هم آیی واژگانی و نقش آن در انسجام خطبه‌های نهج البلاغه» (۱۳۹۱) عناصر مختلف هم آیی واژگانی را در تعدادی از خطبه‌های نهج البلاغه بررسی کرده و به این نتیجه رسیده است که کارکرد هم آیی در نهج البلاغه بیشتر معطوف به دو قسم ارتباط با موضوع معین و تقابل است.

ابراهیم ابراهیمی در مقاله «ابزارهای آفرینش‌دهنده انسجام متنی در خطبه اول نهج البلاغه» (۱۳۹۶) به شیوه توصیفی تحلیلی، به بررسی عوامل انسجام ساز (بر اساس نظریه هالیدی) پرداخته است و به این نتیجه رسیده است که خطبه اول نهج البلاغه علی رغم تنوع موضوعات و محورهای متعدد، از انسجامی قابل توجه برخوردار است.

خلیل پروینی در مقاله «بررسی نقش عامل تکرار در انسجام بخشی به خطبه‌های نهج البلاغه براساس الگوی انسجام هالیدی و حسن» (۱۳۹۳) به بررسی کارکرد عامل تکرار، به عنوان یکی از دو مقوله اصلی انسجام واژگانی در نهج البلاغه پرداخته و به این نتیجه رسیده است که ترادف به عنوان گونه‌ای از تکرار در ایجاد انسجام واژگانی و تداوم متنی در خطبه‌های نهج البلاغه کارکرد و اهمیتی ویژه دارد.

در زمینه تحلیل محتوای کیفی نهج البلاغه نیز تحقیقاتی صورت گرفته است که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

محمد جانی پور در کتاب «اخلاق در جنگ: تحلیل محتوایی مکاتبات امیرالمؤمنین علی علیه السلام و معاویه» با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی به بررسی مکاتبات بین

امام علی (ع) و معاویه در جریان جنگ صفين و شخصیت معاویه پرداخته و علل و قوع و شکل گیری این جریان تاریخی و همچنین عبرت‌ها و پیامدهای آن برای حاکمان و مردم جامعه اسلامی را به واسطه ارائه مدل‌های تحلیلی از کلمات حضرت(ع) تبیین نموده است.

همچنین زینب نریمانی در رساله دکتری خود با عنوان «تحلیل محتواهای کیفی نامه‌های حکومتی امام علی(ع) (۱۳۹۷) و نازی قبری در رساله دکتری خود با عنوان «تحلیل محتواهای کیفی خطبه‌های جهادی امام علی(ع)» (۱۳۹۶) با به کارگیری این روش به کدگذاری، مقوله‌بندی و تحلیل نامه‌ها و خطبه‌های امام (ع) پرداخته و به نتایج قابل توجهی در رابطه با دیدگاه‌های سیاسی، مبانی فکری، عقیدتی و اخلاقی حضرت علی(ع) دست یافته‌اند.

چنانچه ملاحظه می‌شود، در هیچ کدام از تحقیقات ذکر شده، تلفیقی از دو روش تحلیل محتواهای کیفی و نظریه انسجام هالیدی به کار گرفته نشده است. در پژوهش حاضر با ترکیب این دو روش، خطبه‌های جهادی امام(ع) مورد بررسی قرار گرفته است.

۳.۱ ضرورت پژوهش

با توجه به اینکه به کارگیری چنین روش ترکیبی، که بر پایه لفظ و معناست، در تحلیل، نقد و بررسی متون فاخر عربی کاربرد وسیعی ندارد، امیدواریم تا این روش، راه را برای نقد و تحلیل علمی‌تر این متون باز نماید و خوانندگان هرچه بیشتر به ارزش هنری این آثار ادبی پی ببرند. نتایج این پژوهش می‌تواند در زمینه دستیابی به معانی و تعابیر نهفته در لایه‌های پنهان نهج البلاغه کمک مؤثری نموده و راه را برای درک عمیق‌تر، افزایش جذابیت و انگیزش خوانش چنین متون ارزشمندی فراهم نماید.

۲. مبانی نظری پژوهش

۱.۲ روش تحلیل محتواهای کیفی

امروزه تحلیل محتوا با دو روش کمی و کیفی به عنوان یکی از گسترده‌ترین ابزارهای تحلیل، در طیف وسیعی از کاربردهای پژوهشی در علوم اطلاعات و کتابخانه‌ای مورد استفاده قرار گرفته است و روشی قابل قبول خصوصاً در بررسیهای متنی است (مهرداد، ۱۳۹۴: ۱۰). در مورد روش تحلیل محتواهای کیفی تعاریف گوناگونی ارائه شده است.

سیوفانگ و شانون، از محققین حوزه علوم پرستاری، تحلیل محتوا را «روشی تحقیقی معرفی می‌کنند که برای تفسیر ذهنی داده‌های متنی از طریق یک فرایند طبقه‌بندی قاعده‌مند، مضامین یا الگوها را شناسایی و کدگذاری می‌کند» (ایمان، ۱۳۹۰: ۲۰). نجلا حریری نیز در تعریف این روش می‌گوید: «تحلیل محتوای کیفی روشی است که با استفاده از رویکرد کیفی و با به کارگیری فنون مختلف، به تحلیل نظاممند متون حاصل از مصاحبه‌ها، یادداشت‌های روزانه، یادداشت‌های مشاهدات و یا اسناد می‌پردازد» (۱۳۸۵: ۲۶۴). چندین مرحله بایستی در فرایند انجام تحلیل محتوا طی شود: ۱. مشخص کردن مسئله پژوهش، ۲. تعیین سوالات و اهداف و مشخص کردن رویکرد، ۳. تعریف و مشخص کردن متغیرها، ۴. نمونه‌گیری و انتخاب واحد تحلیل (واحد معنا) و زمینه، ۵. کدگذاری و مقوله‌بندی، ۶. تحلیل و استنباط نتایج و گزارش (مؤمنی‌راد، ۱۳۹۲: ۱۹۹).

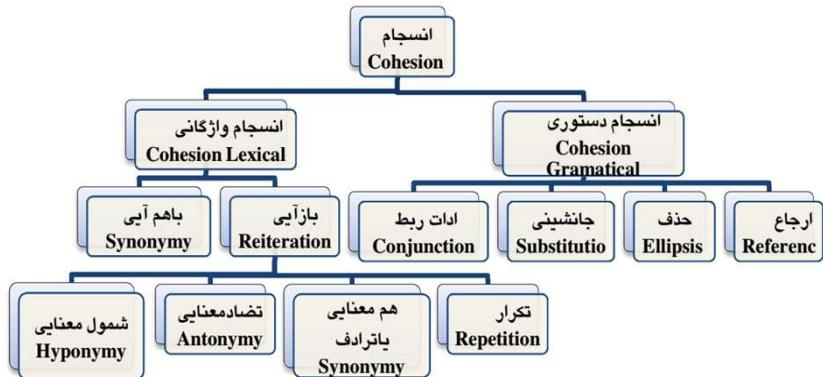
۲.۲ نظریه انسجام

یکی از نگرش‌های مهم زبانشناسی نظری که به نقش‌های زبانی توجه دارد، زبانشناسی نقشگر است که در آن به عناصر زبانی، نقش آنها و گره‌های انسجامی متن توجه بیشتری نشان داده می‌شود. مایکل هالیدی و رقیه حسن نخستین پژوهشگرانی هستند که نظریه انسجام را در سال ۱۹۷۶ عنوان کردند. سپس رقیه حسن در سال ۱۹۸۴ و هالیدی در سال ۱۹۸۵ به تکمیل آن پرداختند (سارلی، ۱۳۹۰: ۳).

انسجام متن، مفهوم معنایی است که به روابط معنایی موجود در متن اشاره می‌کند و آن را به عنوان متن مشخص می‌سازد (لط甫ی پور ساعدی، ۱۳۷۱: ۳۰). از دیدگاه هالیدی و حسن (۱۹۷۶: ۵) بخشی از انسجام از رهگذر دستور و بخشی دیگر از رهگذر واژگان تحقق می‌یابد؛ بنابراین میتوان گفت دو نوع انسجام داریم: دستوری و واژگانی. عوامل انسجام دستوری، ارجاع، حذف و جانشینی‌اند. مهم ترین عوامل واژگانی نیز بازآیی و باهم آیی‌اند.

انسجام واژگانی را حضور واژه‌های مشابه و مرتبط به وجود می‌آورد و در واقع، این نوع انسجام مبنی بر رابطه‌ای است که واحدهای واژگانی زبان به لحاظ محتوای معنای خود با یکدیگر دارند و متن به واسطه این روابط می‌تواند تداوم و انسجام به خود بگیرد (ایشانی، ۱۳۹۵: ۴۴).

در شکل ۱ انواع انسجام متن نشان داده شده است.

شکل ۱: دسته‌بندی انسجام متن

۱۰.۲ عناصر انسجام واژگانی

۱) باهم آیی: نوعی دیگر از انسجام واژگانی که با گرد هم آمدن واژگان در یک موضوع مشخص سبب انسجام متن می‌شود که این واژگان به نوعی با هم مرتبط‌اند. در واقع در بلاغت به عنوان صنعت مراعات‌النظیر یا تناسب از آن یاد شده است و باعث ارتباط جملات متن و تناسب و استحکام درونی شعر می‌شود. «به طور کلی، با هم آیی، آمدن دو یا چند ماده واژگانی است که در بافت‌های مشابه ظاهر می‌شوند و چنانچه در جمله‌های مجاور بیایند، یک نیروی انسجام آفرین به حساب می‌آیند» (فروزنده، ۱۳۹۳: ۱۱۷)

۲) بازآیی: که خود بر چهار گونه است: (الف) تکرار یا بازآیی همان عنصر (ب) هم معنایی یا مترادف (ج) تضاد معنایی (د) شمول معنایی
 (الف) تکرار یا بازآیی همان عنصر

در یک متن واژه‌های بسیاری وجود دارند که بیش از یک بار تکرار شده‌اند، اما آنچه که سبب انسجام متن می‌شود تکرار واژه‌های مهم آن است. بسیاری از واژه‌های دستوری، همانند حروف اضافه و حروف ربط ممکن است در متن زیاد مورد استفاده قرار گرفته باشند؛ هرچند که این واژه‌ها نیز در انسجام متن تأثیرگذارند، اما در نقش مورد نظر بر این واژه‌ها تأکید نمی‌شود، بلکه فقط واژه‌هایی که به واژه‌های متنی معروف‌اند، در متن دارای نقش انسجامی هستند. به عبارتی ساده‌تر تکرار عاملی است که طی آن، عناصری از

جمله‌های قبلی متن در جمله‌های بعدی تکرار می‌شود (آقا گل زاده، ۱۳۹۰: ۱۰۸). تکرار کلمات مهم و کلیدی در متن میتواند مضمون اصلی متن را بارزتر و فهم آن را آسانتر و سریعتر کند (محمد، ۲۰۰۹: ۱۰۵).

ب) هم معنایی یا ترادف

ترادف، کاربرد واژه‌های هم معنی است؛ هر چند صفوی وجود واژه‌های کاملاً مترادف را غیر ممکن میداند (۱۳۷۹: ۱۱۰-۱۰۶). کاربرد دو یا چند واژه هم معنا در یک قطعه زبانی به آن انسجام و یکپارچگی می‌بخشد. در واقع، هم معنایی نوعی تکرار است که یک معنای واحد در دو واژه‌ای که از نظر آوازی متفاوت باشند، تکرار شود. در هم معنایی یک گره انسجامی، دو واژه را به هم پیوند می‌دهد (وفایی، ۱۳۹۶: ۴۰).

ج) تضاد معنایی

بیان یک اندیشه با در تقابل قرار دادن واژه‌ها گاهی منجر به تصویر و موسیقی شگفت انگیز می‌شود. «تضاد آن است که بین معنی دو یا چند لفظ، تناسب منفی باشد؛ یعنی کلمات از نظر معنی، عکس و ضد هم باشند» (شمیسا، ۱۳۸۳: ۱۰۹) و یا «در تقابل قرار دادن اشیاء و مفاهیم متضاد است» (شفیعی کدکنی، ۱۳۹۲: ۳۰۸).

د) شمول معنایی

شمول معنایی عبارت از رابطه‌ای است که بین یک طبقه عام و طبقه‌های زیر مجموعه آن برقرار است. عناصری که به طبقه عام اشاره دارد، فرآگیری نام دارند و آن عناصری که به طبقه‌های زیر مجموعه آن اشاره می‌کنند، به شمول معنایی شهرت دارند (هلیدی و حسن، ۱۳۹۳: ۱۹۲).

به عبارت دیگر یعنی مفهوم یک واژه مفاهیم چند واژه دیگر را شامل شود (پالمر، ۱۳۷۴: ۱۳۲) یا اسمی که مبنای مشترکی را درین چندین اسم حمل می‌کند، مثلاً کلمه انسان شامل مرد، زن، دختر، بچه و شخص می‌شود (عبدالمجید، ۱۹۹۸: ۸۳).

۳. فرایند پژوهش

در مرحله اول خطبه‌های جهادی امام(ع) (جنگ جمل و صفین) جمع آوری شده است.

در مرحله دوم بر پایه واحد تحلیل مضمون، مضامین مشترک خطبه‌های مذکور امام(ع) با استفاده از نرم افزار تحلیل داده‌های کیفی مکس کیودا (MAXQDA) در دو مقوله کلی کنش دشمن و واکنش امام علی(ع) دسته بندی شده و در قالب جدول ذکر شده است.

در مرحله سوم عناصر انسجام واژگانی شامل باهم‌آیی و بازآیی (تکرار، ترافد، تضاد معنایی و شمول معنایی) در بین واژگان و شواهد این دسته از مضامین بررسی گردیده است.

در مرحله چهارم از طریق تحلیل و کنار هم گذاشتن واژگان انسجام بخش، الگوی حاکم بر رفتار حکومتی امام علی(ع) ترسیم شده و لایه‌های پنهان سخنان امام(ع)، در معرفی وجود مختلف حق و باطل، مورد کنکاش قرار گرفته است.

۱.۳ تحلیل مضامین

در این بخش پس از بررسی آثار صاحب نظران درباره مبانی رویکرد انسجام متنی و معرفی روش تحلیل محتوای کیفی، کارکرد این دو رویکرد نوین در تبیین عناصر انسجام واژگانی در خطبه‌های جهادی امام علی(ع) قبل از جنگ جمل و در جنگ صفين مورد تحلیل قرار گرفته است.

کنش اصحاب جمل و واکنش امام علی(ع):

ابتدا بر پایه واحد تحلیل مضمون، مضامین مشترک خطبه‌های مذکور امام(ع) بر اساس نرم افزار تحلیل داده‌های کیفی مکس کیودا در دو مقوله کلی کنش اصحاب جمل و واکنش امام علی(ع) دسته بندی شده و در قالب جدول ذکر می‌شود. در ادامه، بر پایه مبانی چهارچوب نظری تحقیق، عوامل انسجام واژگانی در مضامین خطبه‌های امام(ع) مشخص می‌شود. بنابراین ابتدا فرازهای مربوط به این دو مقوله در قالب جدول زیر ارائه می‌گردد.

جدول ۱

خطبه	واکنش امام(ع)	خطبه	کنش مخالفان (اصحاب جمل)
169	سأصْبِرُ مَا لَمْ أَخْفَ عَلَىٰ جَنَاحَتُكُمْ		إِنَّ هُؤُلَاءِ قَدْ تَمَالَّوْا عَلَىٰ سَخْطَةِ إِمَارَتِي
174	فَدَكَّنْتُ وَمَا أَهَدُ بِالْحَرْبِ وَلَا أَرْهَبُ بِالضَّرْبِ	169	إِنَّمَا طَلَبُوا هَذِهِ الدُّرْبَيَا حَسَدًا لِمَنْ أَفَاءَهَا اللَّهُ عَلَيْهِ
	أَنَا عَلَىٰ مَا فِي وَعْدِي رَّبِّي مِنَ النَّصْرِ	174	فَأَرَادُوا رَبَّ الْأُمُورِ عَلَىٰ أَبْيَارِهَا
33	إِنْ كُنْتُ لَهِ سَاقِيَهَا حَتَّىٰ] وَلَّتْ [تَوَلَّتْ		وَاللَّهِ مَا اسْتَعْجَلَ مُتَجَرِّدًا لِلطلبِ بِدِمْ عُنْمَانَ إِلَّا

			خُوفاً منْ أَنْ يُطَالِبَ بِدَمِهِ
			فَارَادَ أَنْ يُعَالِطَ بِمَا أَجْلَبَ فِيهِ لِيَتَسِّسَ الْأَمْرُ وَيَقْعُدَ
			الشَّكُّ
		33	وَاللَّهُ مَا تَقْمِ مِنَ قُرْيَشٍ إِلَّا أَنَّ اللَّهَ اخْتَارَنَا عَلَيْهِمْ
22			وَاللَّهُ... لَا جَعَلُوا بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ صَفَا
		22	إِنَّهُمْ يَطْلُبُونَ حَقَّاً هُمْ تَرَكُوهُ وَدَمًا هُمْ سَفَحُوهُ
			يَرْتَضِيُونَ أَمَّا قَدْ فَطَمَتْ وَيُحِبُّونَ بَذْغَةً قَدْ أَمْيَّتْ
6		9	وَقَدْ أَرْعَدُوا وَأَبْرَقُوا
137		8	يَرْعُمُ أَنَّهُ قَدْ بَاتَ يَبْدُو وَلَمْ يَبْاتْ بَقْلِيهِ
		137	فَقَدْ أَقْرَبَ بِالْبَيْعَةِ وَأَدْعَى الْوِلِيجَةَ
			اللَّهُمَّ إِنَّمَا قَطْعَانِي وَظَلْمَانِي وَنَكَّانِي يَعْنِي وَأَنَا
			النَّاسَ عَلَيَّ

در این بخش ابتدا عناصر انسجام واژگانی مضامین مرتبه با کنش اصحاب جمل مورد بررسی قرار میگیرد:

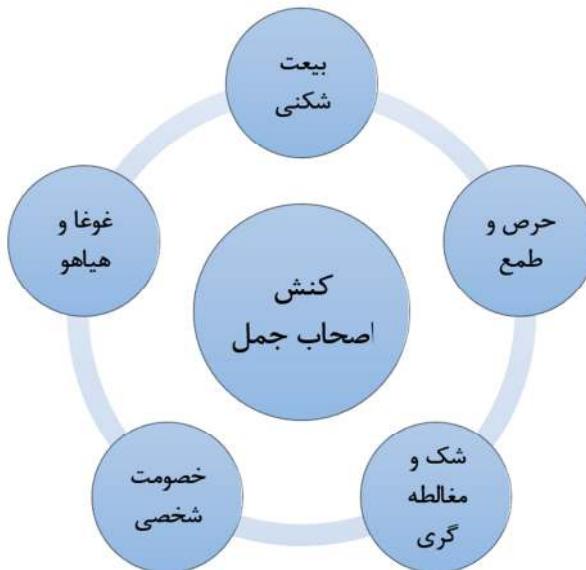
تکرار: فعل "طلبوا" در خطبه^{۱۶۹} به صورت فعل ماضی و مصدر "طلب" و فعل مضارع "أن يطالب" در خطبه^{۱۷۴} تکرار شده است. همچنین این واژه به صورت فعل مضارع "يطلبون" در خطبه^{۲۲} نهج البلاغه بازآیی شده است. علاوه بر این کلمه "اراد" در خطبه^{۱۷۴} به شکل صیغه جمع "ارادوا" در همان خطبه تکرار شده است.

همانطور که مشاهده می شود، تکرار این واژه‌ها ارتباط و انسجام خاصی بین خطبه‌های قبل از جنگ جمل امام (ع) به وجود آورده است و به نوعی اجزای خطبه‌ها را به هم متصل ساخته است. تکرار کلمات در این دسته از مضامین به این صورت است که ریشه واژگان یکی بوده و واژه با اندکی تغییر در صیغه تکرار شده است، تکرار به این صورت تکرار جزئی نامیده می شود (عبدالمجید، ۱۹۹۸: ۸۲). این نوع از تکرار ذهن مخاطب را فعل می کند چرا که همانند تکرار تمام، کلمه عیناً آورده نشده است تا واژه قبل سریع به ذهن خطرور کند؛ بلکه با تغییراتی در ساختار واژه قبل به کار رفته؛ لذا ذهن مخاطب نیازمند تلاشی دو برابر است، تا متوجه تغییرات به وجود آمده شود و واژه قبل را به یاد آورده، این

امر نقش به سزاپی در انسجام متنی خطبه‌های امام (ع) ایفا می‌کند چرا که سبب ارتباط بین خطبه‌ها و مضامین آن می‌گردد.

ترداد معنایی: در متن خطبه‌ها، واژه "اراد" در خطبه ۱۷۴ با واژه "طلبوا" در خطبه ۱۶۹ به نوعی ترداد معنایی دارند. همچنین در جدول مشاهده می‌شود که ترداد معنایی بیشتر در حوزه معنایی شک و ابهام زایی، همچون واژه‌های "یَعَالِطٌ"، "يَلْتَبِسُ" و "الشَّكُّ" در خطبه ۱۷۴ و حوزه معنایی ادعا و اعتراف در واژه‌های "يَزْعُمُ"، "اَقْرَأَ" و "ادَّعَى" دیده می‌شود. علاوه بر این موارد، کلمات "سَخْطَةٌ"، "حَسَدٌ" و "تَقْرِيمٌ" نیز تقریباً در یک حوزه معنایی هستند. کلمات "تَمَأَلُوا"، "اَلْبَا النَّاسَ"، "اَرْعَدُوا" و "اُبْرَقُوا" نیز برایجاد غوغای هیاهو دلالت دارند.

در این عبارت‌ها، چنانکه مشاهده می‌شود، غالباً کلمات محوری به طرق مختلف بازآیی شده که با محتوای کلی خطبه‌ها که افشاگری در مورد اصحاب جمل است، ارتباط تنگاتنگی دارند؛ بازآیی این کلمات موضوع اصلی خطبه‌ها را تأکید نموده و همانند شبکه‌ای مرتبط اجزای خطبه‌های قبل از جنگ جمل را با هم مرتبط و منسجم می‌سازد. این بازآیی کلمات همچنین درک معنا را برای مخاطب آسان می‌سازد؛ چرا که مخاطب در بسیاری از فرازهای خطبه‌ها با واژگانی رویرو می‌شود که در فرازهای قبلی آنها را شنیده و با آنها آشنا شده است و به محض شنیدن دوباره آنها، عبارت‌های قبلی که این واژگان در آنها به نوعی تکرار و بازآیی شده‌اند، برایش تداعی می‌گردد. به عنوان مثال می‌توان گفت واژه‌های "حسد"، "سَخْطَةٌ" و "تَقْرِيمٌ" به همراه کلمات "قَطْعَانِيٌّ"، "ظَلَمَانِيٌّ"، "نَكَثًا بِيَعْتِيٌّ" ، "اَلْبَا النَّاسَ عَلَىٰ" و "لَا جَعَلُوا بَيْتِي وَبَيْتَهُمْ نَصْفًا" در ارتباط با موضوع معین یعنی خصوصت شخصی سران جمل با امام (ع) هست و این موضوع را در ذهن مخاطب تداعی مینماید و یا عبارات "قطعانی"، "ظلمنانی" ، "قَدْ بَأَيَّعَ بَيْدِهِ وَ لَمْ يُبَأَيْعُ بِقَلْبِهِ" ، "يَحْيُونَ بَدْعَةً" ، "فَأَرَادُوا رَدًّا الْأُمُورِ عَلَى أَدْبَارِهَا" ، "قَدْ تَمَأَلُوا عَلَى سَخْطَةِ اِسَارَتِي" در این خطبه‌ها در دایره شمول معنایی "نکث بیعت" قرار دارند که به تعابیر مختلف تکرار (بازآیی) شده‌اند، فاکتور بگیریم از همه این کلمات و عبارات که با تعابیر مختلف بیان شده‌اند و به طور کلی اگر بخواهیم کنش‌های مخالفین امام(ع) و علل آن در عبارات زیر خلاصه می‌گردد:

شکل ۲

در ادامه به بررسی عبارات امام(ع) در واکنش به رفتار دشمن پرداخته می‌شود: چنانکه در جدول مشاهده می‌شود در این بخش از خطبه‌ها نیز برخی از مضامین در ضمن خطبه‌ها با تعابیر متفاوت تکرار (باز آیی) شده‌اند.

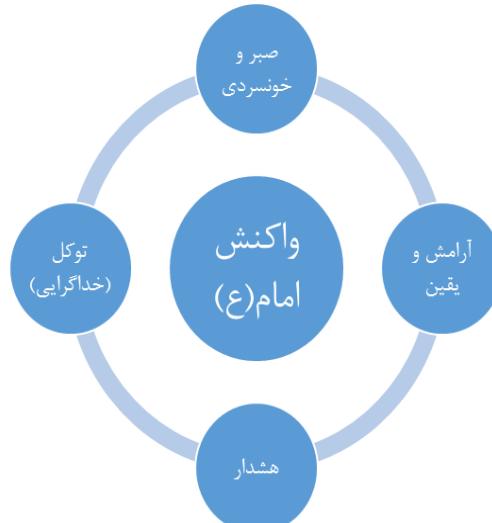
صیر: واژه "سَاصِرٌ" در خطبه ۱۶۹، با جمله «أَنَا صَاحِبُهُمْ» در خطبه ۳۳، و جمله «إِنِّي لَرَاضٍ بِحُجَّةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ» در خطبه ۲۲، و «الَّقَدِ اسْتَشْتَهَمَا وَ اسْتَأْتَيْتُ بِهِمَا» در خطبه ۱۳۷ به نوعی در شمول معنایی صلح طلبی امام و تلاش برای جلوگیری از جنگ و خونریزی قرار می‌گیرند.

آرامش (خونسردی) و یقین: در عبارات «أَنَا عَلَى مَا قَدْ وَعَدْنَی رَبِّي مِنَ النَّصْرِ» در خطبه ۱۷۴، «عَلَى يَقِينٍ» و «غَيْرِ شُبُّهٍ»، در خطبه ۲۲ و «إِنَّ مَعِيَ الْبَصِيرَةِ مَا لَبَسْتُ وَ لَا لُبَسَ عَلَى» در خطبه ۶ باهم آیی کلمات مربوط به یقین امام(ع) ملاحظه می‌شود. کاربرد این عبارات در قالب جمله اسمیه دلالت بر استمرار و ثبوت دارد. کاربرد حرف جر «عَلَى» در عبارات «أَنَا عَلَى مَا وَعَدْنَی رَبِّي مِنَ النَّصْرِ وَ التَّأْيِيدِ وَ الظَّفَرِ وَ إِنِّي لَعَلَى يَقِينٍ مِنْ رَبِّي» دلالت بر استعلاء و برتری امام(ع) در زمینه بصیرت و یقین دارد و نشان میدهد که آن حضرت دارای یقین کامل و بصیرت همیشگی بوده و هیچ وقت دچار تردید و خطا نشده است. در واقع

همین یقین و بصیرت ایشان باعث شده که در عملکرد خود در مقابل اصحاب جمل از قاطعیت کامل برخوردار باشد.

توکل به خداوند (خدگرایی): در جملات «أَنَا عَلَى مَا قَدْ وَعَدْتَنِي رَبِّي مِنَ النَّصْر» در خطبه ۱۷۴، «إِنِّي لِرَأْضِ بِحُجَّةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ» در خطبه ۲۲ و «إِنِّي لَعَلَى يَقِينٍ مِنْ رَبِّي وَغَيْرِ شُبُّهَةٍ مِنْ دِينِي» چنانچه ملاحظه می‌شود، کلمات "رب"، "الله" علاوه بر تکرار، کثار واژه‌هایی از جمله "قدوعد"، "رضایت"، "دین"، "حجۃ"، "یقین" و "عدم شبھه" ذکر شده اند (باهم آیی) و همه در ارتباط با موضوع ایمان و خداگرایی قرار دارند و به نوعی می‌توان از جنبه باهم آیی دستوری مورد بررسی قرار داد. باهم آیی دستوری بدین معناست که دو یا چند واژه که ارتباط خاصی از نظر معنایی یا از نظر ساختاری باهم دارند، در ترکیب‌های مختلف دستوری در کنار هم قرار گیرند (ولیئی، ۱۳۹۵: ۷۶). در این عبارات بین شبھه فعل و جار و مجرور آن، رابطه خاصی وجود دارد که همنشینی آن دو برای مخاطب آشناست: در جمله «إِنِّي لِرَأْضِ بِحُجَّةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ» بین دو واژه "راض" و "حجۃ" و در جمله «إِنِّي لَعَلَى يَقِينٍ مِنْ رَبِّي وَغَيْرِ شُبُّهَةٍ مِنْ دِينِي» بین دو واژه "یقین" و "منْ رَبِّي" و دو واژه "غَيْرِ شُبُّهَةٍ" و "منْ دِينِي" رابطه باهم آیی وجود دارد که به صورت شبھه فعل و جار و مجرور به کار رفته اند.

هشدار (بیان شجاعت و قاطعیت): جملات «وَ مَا أَهَدَدُ بِالْحَرْبِ، لَا أُرَهَّبُ بِالضَّرْبِ» خطبه ۱۷۴، «سَاصِبُّ مَا لَمْ أَخْفَ عَلَى جَمَاعِكُمْ» خطبه ۱۷۹، «مَا [ضَعُفتُ] عَجَزْتُ وَ لَا جُبِّتُ وَ إِنَّ مَسِيرِي هَذَا لِمِثْلِهَا» (مرجع ضمیر "ها": دوران پیامبر(ص)), «فَلَا قَنْبَنَ الْبَاطِلَ حَتَّى يَخْرُجَ الْحَقُّ مِنْ جَنْبِهِ»، «لَا قَاتِلَهُمْ مَفْتُونِينَ» خطبه ۳۳، «أَضْرِبُ بِالْمُقْبِلِ إِلَى الْحَقِّ الْمُدْبِرَ عَنْهُ وَ بِالسَّامِعِ الْمُطْبِعِ الْعَاصِي الْمُرِيبَ أَبْدًا حَتَّى يَأْتِيَ عَلَىٰ يَوْمِي» خطبه ۶ همه در حوزه معنایی شجاعت و روحیه جهاد گری امام(ع) قرار می‌گیرد. در عبارات بالا کلمات (ما آهَدَدُ و لَا أُرَهَّبُ)، (الْحَرْبُ و الضَّرْبُ)، (ما عَجَزْتُ و لَا جُبِّتُ) و (أَبْدًا و حَتَّى يَأْتِيَ عَلَىٰ يَوْمِي) با یکدیگر به نوعی رابطه ترادف معنایی (یا شبھه ترادف) دارند. همچنین کلمات (الْبَاطِلُ و الْحَقُّ)، (الْمُقْبِلُ إِلَى و الْمُدْبِرُ عَنْ)، (السَّامِعُ الْمُطْبِعُ و الْعَاصِي الْمُرِيبُ) به صورت تضاد معنایی به کار رفته اند. طبق مضامین بالا واکنش امام(ع) در مواجهه با مخالفین در موارد زیر خلاصه می‌گردد:

شكل ۳

با مقایسه دوشکل ۲ و ۳ ملاحظه می‌شود که رویکرد اصحاب جمل در مقابل با یکدیگر قرار دارد: یقین در مقابل شک، خصومت و غوغای هیاهو در مقابل صبر و صلح طلبی. و نیز روشن می‌شود واکنش و به نوعی راهکار امام(ع) در مواجهه با بیعت شکنی، شبیه افکنی و مغالطه گری، حرص و طمع و خصومت شخصی مخالفان، صبر و خونسردی، آرامش و یقین، هشدار و توکل به خداوند است؛ به بیانی دیگر می‌توان گفت در مواجهه با چنین مواردی امام علی(ع) دستور جنگ و برخورد قاطع نمی‌دهد. پس چه جریانی به وقوع می‌پیوندد که امام علی(ع) دستور جنگ را صادر می‌نماید؟ در ادامه به بررسی همین موضوع پرداخته می‌شود:

پس از آن که اصحاب جمل به بصره رسیدند "عثمان ابن حنیف"، فرماندار امام(ع)، را دستگیر کرده و بعد از شکنجه فراوان او قصد کشتن او را کردند ولی به خاطر ترس از برادرش، سهل بن حنیف رهایش کردند و او نزد امام(ع) رفت و سپس اصحاب جمل طبق گفته ابو مخفف چهار صد نفر از "سبابجه" (قومی از سیند) را کشتنند (ابن ابی الحدید، ۱۴۲۸ / ۹ - ۲۰۵-۲۰۷) و امام(ع) در خطبه‌های قبل از جنگ جمل به بیان این جنایات وحشتناک آنها مپردازد که از جمله آنها، غارت بیت المال، ایجاد نفاق و تفرقه میان اهل بصره و کشتنار دسته جمعی آنها است:

فَقَدِمُوا عَلَىٰ عِمَالٍ وَخُرَانَ بَيْتَ [مَالٍ] الْمُسْلِمِينَ الَّذِي فِي يَدَىٰ وَعَلَىٰ أَهْلِ مِصْرٍ كُلُّهُمْ فِي طَاغِتِي وَعَلَىٰ بَيْتِي، فَشَتَّوْا كَلْمَتَهُمْ وَأَفْسَدُوا عَلَىٰ جَمَاعَتِهِمْ وَوَبَّوْا عَلَىٰ شِيعَتِي، فَقَتَّلُوا طَائِفَةً مِنْهُمْ غَدْرًا وَ[طَائِفَةً] طَائِفَةً عَضُوا عَلَىٰ أَسْيَافِهِمْ، فَضَارُبُوا بِهَا حَتَّىٰ لَقُوا اللَّهَ صَادِقِينَ (خطبه ۲۱۸)

بنابراین دستور امام(ع) به جنگ با اصحاب جمل در تضاد با صلاح طلبی ایشان قرار ندارد چرا که ایشان به آنان هشدار داده بود (چنانچه در جدول ذکر شده: «سَاصِبْرُ مَالَمْ أَخْفُ عَلَىٰ جَمَاعَتِكُمْ» / خطبه ۱۶۹) تا زمانی که دست به ایجاد تفرقه و تشتیت مسلمانان نزند، صبر خواهد نمود. در واقع خط قرمز امام(ع) حفظ وحدت مسلمین بود در نتیجه به دنبال جنایات اصحاب جمل و تفرقه افکنی و تشتیت آنان در بصره دستور جنگ را صادر نمودند و در خطبه ۲۱۸ چنانچه ملاحظه می شود کلمات مربوط به تشتیت و تفرقه افکنی با تعابیر مختلف، تکرار (بازآیی) شده است که میزان اهمیت این موضوع را نشان می دهد.

شكل ۴

جملات «شَتَّوْ كَلْمَتَهُمْ»، «وَأَفْسَدُوا عَلَىٰ جَمَاعَتِهِمْ»، «وَبَّوْا عَلَىٰ شِيعَتِي»، «فَقَتَّلُوا طَائِفَةً مِنْهُمْ غَدْرًا» نسبت به یکدیگر رابطه تردید (شبه ترادف) معنایی دارند و همگی در تضاد با حفظ «جماعت» قرار دارند.

در ادامه بحث، فرازهای مربوط به معرفی سران سپاه شام و امام علی(ع) در قالب جدول ارائه می گردد:

معرفی سران سپاه شام

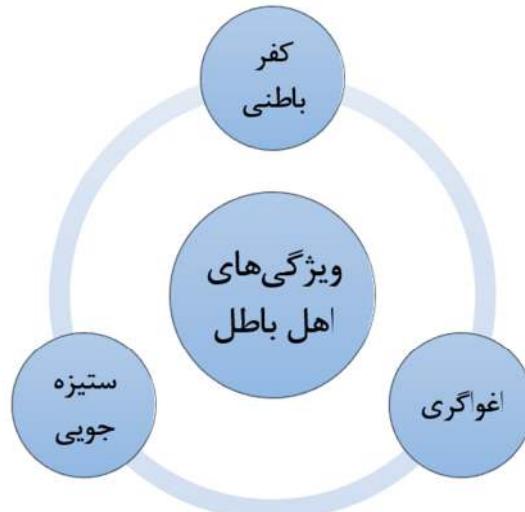
جدول ۲

سنند	متن خطبه	سنند	متن خطبه
کلام امام (ع) به نقل از کتاب صفين منقري صفحه 203	فلم تَسْأَهُوا عن طغيانٍ وَ لِمْ تُجِيُّوا إِلَى حَقٍّ	کلام 196 نهج السعادة به نقل از کتاب صفين منقري صفحه 215	وَ الَّذِي فَلَقَ الْحَيَّةَ وَ بَرَّا النَّسَمَةَ مَا أَسْلَمُوا وَ لَكِنَّ إِسْتَسْلَمُوا وَ أَسْرُوا الْكُفَّارَ
خطبه امام (ع) به نقل از کتاب صفين منقري صفحه 201	فلم يَرْعَنِي إِلَّا شَفَاقٌ رَجُلُينْ قَدِيبَيَاعَانِي وَ خَلَافٌ مَعَاوِيَةً إِيَّاكَ الَّذِي لَمْ يَجْعَلْ اللَّهُ لَهُ سَابِقَةً فِي الدِّينِ وَ لَا سَلَفَ صَدِيقٍ فِي الْإِسْلَامِ	خطبه 184نهج السعادة به نقل از کتاب صفين منقري صفحه 112	نَحْنُ سَائِرُونَ - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - إِلَى مَنْ سَقَهُ نَفْسَهُ وَ ... ، مَعَاوِيَةَ وَ جَنْدِهِ الْفَتَّةُ الْبَاغِيَةُ الطَّاغِيَةُ
خطبه امام (ع) به نقل از کتاب صفين منقري صفحه 201	طليقُ ابن طليق و حزبُ من الأحزابِ	خطبه 184نهج السعادة به نقل از کتاب صفين منقري صفحه 112	يَقُوذُهُمْ إِبْلِيسُ وَ يَرِقُ لَهُمْ بِيَارِقٍ تَسْوِيفَهُ وَ يُدْلِيلُهُمْ بِغَرْوَرِهِ
خطبه امام (ع) به نقل از کتاب صفين منقري صفحه 201	لَمْ يَنْزَلْ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِلْمُسْلِمِينَ عَذْوَاهُ هُوَ وَ أَبُوهُ حَتَّى دَخَلُوا فِي الْإِسْلَامِ كَارِهِينَ مُكْرَهِينَ	خطبه 181نهج السعادة به نقل از کتاب صفين منقري صفحه 95	أَمَا الدَّيْرَةُ فَإِنَّهَا عَلَى الظَّالِمِينَ الْعَاصِيِّينَ ، ظَفَرُوا أَوْ ظَفَرُهُمْ
خطبه 51 نهج البلاغه	أَلَا وَ إِنْ مَعَاوِيَةَ قَادَ لَهُ مِنْ الْفُوَّاهَ وَ عَمَّسَ عَلَيْهِمُ الْأَبْرَارَ حَتَّى جَعَلُوا تُحَوَّرَهُمْ أَغْرَاضَ الْمُتَّيَّةِ	خطبه 51 نهج البلاغه	فَإِنَّ الْقَوْمَ قَدْ بَدَأُوكُمْ بِالظُّلْمِ ، وَ فَاتَحُوكُمْ بِالْبَغْيِ ، وَ أَسْتَقْبَلُوكُمْ بِالْعُدُوانِ قَدْ اسْتُطَعْمُوكُمُ الْقِتَالَ
کلام 215 نهج السعاده	إِنَّ هَذَا هُوَ الْخَطُبُ الْجَلِيلُ أَنْ سُسَاقًا كَانُوا عِنْدَنَا غَيْرُ مَرْضِيَّينَ وَ عَلَى الْإِسْلَامِ وَ أَهْلِهِ مُنْخَوَّفِينَ ، أَصْبَحُوا وَ قَدْ خَدَعُوا شَطَرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ	کلام 215 نهج السعاده	وَ اللَّهُ لَا يَقْرُبُ قَوْمًا مِنَ الْجَهَلِ بِاللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ ، قَوْمٌ فَانِدُهُمْ وَ مُؤْدِيَهُمْ مَعَاوِيَةُ وَ ... وَ الْمَاجُلُودُ حَدَّا فِي الْإِسْلَامِ
کلام 215 نهج السعاده	فَأَشْرَكُوا قَلْوَبَهُمْ حُبَّ الْفَتَّةَ فَاسْتَمَالُوا أَهْوَاهُمْ بِالْإِفْكَ وَ الْهَبَّانِ وَ قَدْ صَبُّوا أَنَا الْحَرَبَ	کلام 215 نهج السعاده	وَ هُمْ يَدْعُونَنِي إِلَى عِبَادَةِ الْأَنْصَارِ
خطبه 217 نهج السعاده	وَ قَدْ عَلِمْتُمْ مِنْ رَئِسِهِمْ مُنَافِقُ ابْنِ مُنَافِقٍ يَدْسُوُهُمْ إِلَى النَّارِ ... مَعَاوِيَةُ طَلِيقُ ابْنِ طَلِيقٍ وَ اللَّهُ إِنَّكُمْ لَعَلَى حَقٍّ وَ إِنَّهُمْ لَعَلَى باطِلٍ	کلام 215 نهج السعاده	وَ جَدُّوا فِي إِطْفَاءِ نُورِ اللَّهِ

در جدول بالا واژه «اسلام» چهار بار تکرار شده است و کاربرد این واژه در عبارات «السلفَ صدقٌ فِي الإسْلَامِ»، «وَ عَلَى الإسْلَامِ وَ أهْلِهِ مُتَخَوّفِينَ»، «وَ الْمَجْلُوذُ حَدًّا فِي الإسْلَامِ» و «حَتَّى دَخَلَ فِي الإسْلَامِ كَارهِينَ مُكْرِهِينَ» و «وَ لَاسْلَفَ صدقٌ فِي الإسْلَامِ» دوری سران سپاه شام و تقابل و زاویه داشتن آنان با اسلام را نشان می‌دهد و هم آیی کلمات "الله"، "رسول" و "المسلمین" در جمله «لَمْ يَزَلْ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ عَدُوًّا هُوَ وَأَبْوُهُ» مؤید همین معنا بوده و دلالت بر دشمنی ریشه دار معاویه و پدرش با ارکان اساسی اسلام دارد. همچنین کاربرد واژه‌های «ما أَسْلَمْوَا»، «إِسْتَسْلَمُوا» و «أَسْرُوا الْكُفَّرَ» که در دایره شمول معنایی واژه «مناقق» قرار دارند، پرده از اسلام ظاهری آنان بر میدارد.

درجول بالا واژگان "الظلم" ، "البغى" ، "العدوان" و "القتال" باهم ذکر شده‌اند(باهم آیی). چنانچه ملاحظه می‌شود تشابه معنایی بین «ظلم و بغي» و «العدوان و القتال» وجود دارد. علاوه بر آن ذکر این واژگان به همراه کلمات شبه مترادف "قَدْ بَدَأْوُكُمْ" ، "فَاتَّحُوكُمْ" ، "أَسْتَقْبَلُوكُمْ" و "إِسْتَقْبَلُوكُمْ" و "قَدِ اسْتَطَعْمُوكُمْ" در کلام امام (ع) «فِإِنَّ الْقَوْمَ قَدْ بَدَأْوُكُمْ بِالظُّلْمِ ، وَفَاتَّحُوكُمْ بِالْبَغْيِ ، وَإِسْتَقْبَلُوكُمْ بِالْعَدْوَانِ قَدِ اسْتَطَعْمُوكُمُ الْقِتَالِ» دلالت بر ظلم و سیزه جویی اهل شام دارد و تکرار این مضمون با تعابیر متفاوت تأکید حضرت بر این ویژگی سپاه شام را می‌رساند. علاوه بر این خطبه، در خطبه‌های دیگر نیز آن حضرت واژگان مربوط به ظلم و دشمنی معاویه و سپاهش در کلمات "عَدَاوَتَهِمْ" ، "عَدُوًّا" "الباغية" ، "الظَّاغِيَّة" و "طَعْيَان" باز آیی شده‌اند.

همچنین واژگان "عَمَّسَ" در «عَمَّسَ عَلَيْهِمُ الْخَبَرَ»، "يَدْعُونَنِي" در «هُمْ يَدْعُونَنِي إِلَى عِبَادَةِ الأَصْنَامِ» و «مُنَافِقُ بْنُ مُنَافِقٍ يَدْعُوْهُمْ إِلَى النَّارِ»، "قدْ خَدَعُوْا" ، "أَشْرَبُوْا" ، "الفِتَنَةُ" ، "اسْتَمَالُوا" ، "الْإِلْفَكُ" ، "الْبُهْتَانُ" در خطبه «أَشْرَبُوا قَلْوَبَهُمْ حُبَّ الْفِتَنَةِ فَاسْتَمَالُوا أَهْوَاءَهُمْ بِالْإِلْفَكِ وَ الْبُهْتَانِ»، بر جنبه اغواگری سران شام برای تشویق اهل شام به جنگ با امام(ع) دلالت دارند و به نوعی می‌توان همه این عبارات را در شمول معنایی "وَ جَدَوْا فِي إِطْفَاءِ نورِ الله" قرار داد. به طور خلاصه واژگان به کار رفته در خطبه‌های مربوط به معرفی سران سپاه شام، به عنوان جبهه باطل در مضماین زیر خلاصه می‌گردد:

شكل ۵

معرفی امام علی(ع)

جدول ۳

سند	متن خطبه	سند	متن خطبه
کلام 215 نهج السعاده	وَأَنَا إِذْ ذَاكَ أَدْعُوهِمْ إِلَى إِلَيْسِمْ	کلام 199 نهج السعادة به نقل از شرح ابن ابی الحدید جلد 2 صفحه 210	لَا أَفْلَمُ مَا فَعَلَهُ الْجَاهِلُونَ سَتَرَضُ عَلَيْهِمْ كِتَابُ اللَّهِ وَنَدَعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ إِنَّ أَجَابُوا إِلَيْا فَنِي حَدَّ السَّيِّفِ مَا يُغْنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ
کلام 205 نهج السعاده	وَمِنَّا خَاتَمُ النَّبِيِّنَ وَفِينَا قَادِهُ الْأَسْلَامُ وَمِنَّا قُرَاءُ الْكِتَابِ	خطبه 55 نهج البلاغه	وَأَمَّا قَوْلُكُمْ شَكَّا فِي أَهْلِ الشَّامِ فَوَاللَّهِ مَا دَفَعْتُ الْمَرْبُّ يَوْمًا إِلَيْا وَأَنَا أَطْمَعُ إِنْ تَلْحِقَ بِي طَائِفَةً فَهَنَدَى بِي وَعَشَّوْ إِلَى ضَوْمَى وَذَلِكَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَقْتَلَهَا عَلَى ضَلَالِهَا وَإِنْ كَانَتْ تَبُوءُ بِآثَامِهَا
کلام 205 نهج السعاده	نَدْعُوكُمْ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَ(إِلَيْ) جَهَادِ عَدُوِّهِ وَالشَّدَّةِ فِي أَمْرِهِ وَأَبْغَاعِ رِضْوَانِهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحِجَّ الْبَيْتِ وَصِيَامِ شَهْرِ مُرَضَانَ،	خطبه 54 نهج البلاغه	وَدَدْ قَبَّلْتُ هَذَا الْأَمْرَ بَطْنِي وَظَهَرَهُ حَتَّىٰ مَنْعَنِي الْيَوْمَ فَمَا وَجَدْتُنِي يَسْعَنِي إِلَّا قَاتَلُهُمْ أَوْ أَجْحُودُ بِمَا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ)

	و توفیر الفی لآلہ) علی آلہ)		
کلام ۲۰۵ نهج السعاده	وقد علمتُ آنی لم أخالف رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم قطُّ، ولم أعصِه في أمرٍ قطُّ (كنتُ أقيه بنفسي في المواطن التي ينكسصُ فيه الأبطال	خطبه ۴۳ نهج البلاغه	إنَّ استِعْدَادِي لِحَرْبِ أَهْلِ الشَّاءِ وَ جَرِيرُ عِنْدِهِمْ إِعْلَاقٌ لِلشَّاءِ وَ صَرْفٌ لِأَهْلِهِ عَنْ خَبْرٍ إِنْ أَرَادُوا
کلام ۲۰۵ نهج السعاده	ولَقَدْ قُبضَ رَسُولُ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَنِيهِ) رَأْسَهُ لِنَفِي حِجْرِيَّ وَلَقَدْ وَلَيْتُ غُسلَهُ بِيَدِي وَحْدَيِّ تَهْلِيَّةِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقْرَبُونَ مَعِي	خطبه ۴۳ نهج البلاغه	وَلَكِنْ قَدْ وَقَتَ لِجَرِيرِ وَسُنَّاتِ الْيُقْبِيمِ بَعْدَهُ إِلَى مَخْدُوعَةِ عَاصِيَا وَ الرَّأْيِ عِنْدِي مَعَ الْأَنَاءِ فَأَرْوَدُوا
خطبه ۲۱۷ نهج السعاده	وَالذِّي نَفْسِي بِيَدِهِ لَنَظَرَ إِلَى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَنِيهِ (أَخْرَبَ قَدَّامَهُ سَيِّفَهُ قَالَ: لَا سَيِّفٌ إِلَّا فِي الْفَقَارِ وَلَا فَقَارٌ إِلَّا عَلَىٰ)	خطبه ۲۱۷ نهج السعاده	وَإِنْ عَمَّ نَبِيَّكُمْ مَعْكُمْ بَيْنَ أَظْهَرِكُمْ يَدْعُوكُمْ إِلَى (الْجَنَّةِ وَ إِلَيْهِ) طَاعَةً رَّبِّكُمْ وَ يَعْمَلُ بِسَنَةَ نَبِيَّكُمْ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
خطبه ۲۱۷ نهج السعاده	وَإِنِّي لَعَلَىٰ بَيْتَةِ مِنْ رَبِّي وَإِنِّي لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ الْقُطْلَهُ لَقَطَا	خطبه ۲۱۷ نهج السعاده	فَلَا سَوَاءٌ مَنْ صَلَّى قَبْلَ كُلِّ ذِكْرٍ، لَمْ يَسْقِنِي بِصَلَانِي مَعَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ أَحَدٌ وَأَنَا مَنْ أَهْلَ بَدْرٍ وَ مُعاوِيَةً طَلِيقُ ابْنِ طَلِيقٍ

در میان مضامین مربوط به معروفی ویژگی‌های امام(ع)، واژه رسول الله (ص) به همراه واژگان متداول آن یعنی «محمد(ص)، النبی و خاتم النبیین» در مجموع هشت بار تکرار شده است که هم آبی این واژه با ضمیر مستتر «آن» و ضمیر مجرور «ی» در واژگان «منا، معی، فی حِجری، لم أخالف، لم أعصه، كنتُ أقيه و...» بر همراهی و پیروی امام از پیامبر اکرم (ص) دلالت دارد و به نوعی نشانگر سابقه ایمان ثابت و درخشنان حضرت بوده و همچنین هم آبی کلمات «بَيْنَةٍ وَ الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ» در قالب دو جمله اسمیه تأکیدی «وَإِنِّي لَعَلَىٰ بَيْتَةٍ منْ رَبِّي وَإِنِّي لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ ثابت قدمی حضرت(ع) در حفظ ایمان و بصیرت الهی را در همه دوران نشان می‌دهد. طبق این مضامین مشخص می‌شود امام(ع) برای اثبات ایمان خود از روش استناد به دوران صدر اسلام و همراهی خود با پیامبر اکرم (ص) به عنوان مهمترین سند غیر قابل انکار در نظر مخاطبین، سود جسته‌اند.

مصدر «دعوت» در قالب صیغه‌های مختلف چهار بار تکرار شده است. در ادامه هم آبی این کلمه با واژگان گوناگون مورد بررسی قرار می‌گیرد: در کلام ۲۰۵ نهج السعاده فعل

«ندعو» همراه با ضمیر "کُم" مجموعه‌ای از کلمات «الله، رسول، جهاد، رضوانه (الله)، الصّلاة، الرِّزْكَة وَحَجَّ الْبَيْتِ وَصِيَامٍ وَالْفَيْعِ» را به واسطه حرف عطف «و» به هم وصل نموده است. در خطبه ۲۱۷ نهج السعاده "يَدْعُو" با "کُم" و "طَاعَةُ رَبِّ" و در کلام ۲۱۵ نهج السعاده صیغه "أَدْعُو" با ضمیر "هُم" و "الإِسْلَام" همراه شده است. در نهایت در کلام ۱۹۹ نهج السعاده کلمه "نَدْعُو" با ضمیر "هُم" و کلمه "الْهَدَى" همراه شده است. این مضامین و تکرار آنها به طرق مختلف، بعد شخصیتی هدایتگرانه امام (ع) را بر جسته می‌سازد. نکته شایان توجه این است که مضامین ایشان درباره مخاطبین دعوت و موضوعات دعوت ایشان به دو دسته کلی قابل تفکیک است که در جدول زیر نمایش داده شده است:

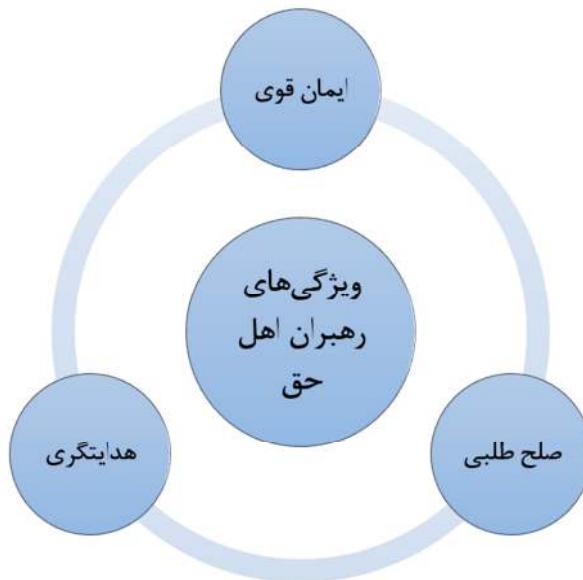
جدول ۴

مقصود از دعوت	موضوع دعوت	مخاطبین دعوت	دعوت امام علی(ع) در جنگ صفين
دعوت به اصل اسلام	الإسلام ، الْهَدَى	هم (سپاه شام)	
دعوت به اجرای احکام اسلام	الله، رسول، جهاد، رضوانه (الله)، الصّلاة، الرِّزْكَة وَحَجَّ الْبَيْتِ وَصِيَامٍ وَالْفَيْعِ	کُم (سپاه امام(ع))	

بنابراین طبق جدول بالا روش می‌شود، با توجه به شناخت حضرت از ماهیت سپاه خود و سپاه دشمن، مضامین ذکر شده در موضوع دعوت سپاه شام در شمول معنایی اسلام و مضامین ذکر شده در موضوع دعوت سپاه امام (ع) در دایره شمول معنای احکام اسلام قرار گرفته است.

علاوه بر مطالب گفته شده تکرار صیغه‌های مختلف مصدر «دعوت» همراه با ضمیر "هم" (شاره به سپاه دشمن)، همراه با «عَرَضَ كِتَابَ اللهِ» در فراز «سَنَعَرَضُ عَلَيْهِمْ كِتَابَ اللهِ وَنَدْعُوْهُمْ إِلَى الْهَدَى» (کلام ۱۹۹ نهج السعاده) و کلمه "أَرْوَدُوا" (توصیه سپاه خود به تأخیر در شروع جنگ) در جمله «وَالرَّأْيُ عِنْدِي مَعَ الْأَنَّاءِ فَأَرْوَدُوا» خطبه ۴۳ نهج البلاغه، جنبه‌های صلح طلبانه حضرت را متصور می‌سازد که به نوعی در راستای بُعد هدایتگرانه شخصیت امام(ع) قرار دارد. هم آیی دو کلمه "أَطْمَعُ" و "تَهْتَدِي" در جمله «فَوَاللهِ مَا دَفَعْتُ الْحَرْبَ يَوْمًا إِلَّا وَأَنَا أَطْمَعُ أَنْ تَلْحَقَ بِي طَائِفَةً فَتَهْتَدِيَ بِي...» خطبه ۵۵ نهج البلاغه و هم آیی کلمه "سَنَعَرَضُ" و "الْهَدَى" در «سَنَعَرَضُ عَلَيْهِمْ كِتَابَ اللهِ وَنَدْعُوْهُمْ إِلَى الْهَدَى» (کلام ۱۹۹ نهج السعاده) به وضوح مؤید این امر است. بنابراین، به طور خلاصه

واژگان به کار رفته در خطبه‌های مربوط به معرفی امام(ع)، به عنوان رهبر جبهه حق در مضامین زیر خلاصه می‌گردد:

شکل 6

۴. نتیجه‌گیری

در این پژوهش بر پایه واحد تحلیل مضمون، خطبه‌های جهادی امام(ع) (جنگ جمل و صفين) بر اساس نرم افزار تحلیل داده‌های کیفی مکسکیودا (MAXQDA) در دو مقوله کلی کنش دشمن و واکنش امام علی(ع) دسته بندی شده و در قالب جدول ذکر شده است. سپس عناصر انسجام واژگانی در آنها بررسی شده و در نهایت مشخص شد که جملات متن خطبه‌ها از جهات مختلف با هم انسجام دارند و با هم در ارتباط هستند و یا حتی بسیاری از عناصر انسجام واژگانی به طور هم زمان در یک بند به کار رفته و متنی یکپارچه ساخته اند. در این پژوهش، نه تنها به بررسی عناصر واژگانی در خطبه‌های جهادی امام علی(ع) پرداخته شده بلکه به بررسی انسجام محتوایی متن آنها نیز توجه شده و نتایج زیر حاصل شده است:

- در فرازهای مربوط به کنش اصحاب جمل، کلمات محوری «أراد، نکث بیعت، الشک، زَعْم، حسد» از طریق ترادف معنایی و تکرار بازآیی شده‌اند که عبارتند از

بیعت شکنی، حرص و طمع، شک و مغالطه گری، خصوصت شخصی و غوغای سالاری

- در جملات مربوط به واکنش امام(ع) در مقابل کنش رفتاری اصحاب جمل، مضامینی از جمله صبر، یقین و آرامش، توکل به خداوند و صلح طلبی و هشدار با تعابیر متفاوت بازآیی شده اند. از مقایسه این دو دسته از مضامین مشخص می شود که رویکرد امام(ع) و رویکرد اصحاب جمل در تقابل با یکدیگر قرار دارد: یقین در مقابل شک، خصوصت و غوغای و هیاهو در مقابل صبر و صلح طلبی
- در جملات مربوط به سران سپاه شام تکرار واژه های «اسلام، الله، رسول و مسلم» در سیاق جمله های منفی و همچنین هم آیی کلمات «الظلم، عدوان، بغی و قتال» و تکرار واژه «دعوه، إفك ، بهتان، فتنه و خدعا» مضامین «کفر باطنی، ستیزه جویی و اغواگری» را در ذهن مخاطبین متبلور می سازد.
- در میان فرازهای خطبه های حضرت که در فضای جنگ صفين به معرفی ویژگی های خوبیش اختصاص فرموده است، واژه «رسول الله» و مترادف آن در مجموع هشت بار تکرار شده است و هم آیی این واژه با ضمیر مستتر أنا و مانند آن، ارائه سندي محکم برای اثبات سابقه ایمان درخشان ایشان محسوب می گردد. تکرار واژه «دعوت» با هم آیی کلمه اسلام و ارکان اسلام، جنبه هدایتگرانه امام(ع) را برجسته می سازد که در خطاب به سپاه خوبیش معطوف به دعوت آنها به رعایت احکام اسلام است و در خطاب به به سپاه دشمن معطوف به دعوت آنها به اصل اسلام است و این موضوع بر اساس شناخت امام(ع) از مخاطبین است. علاوه بر آن تکرار واژه دعوت به همراه کلماتی از قبیل «هدی و کتاب الله» در مورد دشمن دلالت بر شخصیت صلح طلبانه امام (ع) دارد.
- با مقایسه این مضامین نیز، تقابل ویژگی های چهره حق و باطل روشی می شود: ایمان در مقابل کفر، هدایتگری در مقابل اغواگری، صلح طلبی در مقابل ستیزه جویی. این نوع تقابل در خطبه های جهادی حضرت از خاصیت انسجامی فراوانی برخوردار است . در واقع می توان گفت تقابل به عنوان یک عامل انسجامی - بلاعی تأثیر قابل توجهی در انسجام معنایی خطبه، تعامل و مشارکت با دیگر عوامل انسجام ساز مانند تکرار ، ترادف و همچنین ایجاد فضایی دوگانه در ساختار کلی خطبه ها دارد.

- به طور خلاصه می‌توان گفت پیوستگی در متن که به واسطه وجود عناصر انسجام بخش و عواملی نظیر آن ایجاد شده موجب عمق معنایی، تأثیرگذاری، جذابیت و اقناع مخاطب گشته و شاید بتوان گفت با استفاده از این روش در موضوعات و آثار مختلف، اصالت تعلق اثر به صاحبیش را ثابت کرد که البته این موضوع نیازمند بحث و تحقیق بیشتر است.

کتاب‌نامه

- آقا گل زاده، فردوس (۱۳۹۰). تحلیل گفتمان انتقادی، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
ایشانی، طاهره (۱۳۹۵). نظریه انسجام و پیوستگی و کاربست آن در تحلیل متون (غزل حافظ و سعدی)، تهران: انتشارات دانشگاه خوارزمی.
ایمان، محمد تقی و نوشادی، محمدرضا (۱۳۹۰). «تحلیل محتوای کیفی». مجله پژوهش. سال دوم، شماره دوم، صص ۴۴-۱۵.
- پالمر، فرانک (۱۳۷۴). نگاهی تازه به معناشناسی، ترجمه کوروش صفوی، تهران: نشر نو.
جرداق، جورج (۱۳۷۳). بخشی از زیبایی‌های نهج البلاغه، ترجمه محمد رضا انصاری، تهران: کانون انتشارات محمدی.
- حریری، نجلا (۱۳۸۵). اصول و روش‌های پژوهش کیفی، تهران: دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.
- سارلی، ناصرقلی و ایشانی، طاهره (۱۳۹۰). «نظریه انسجام و هماهنگی انسجامی و کاربست آن در یک داستان کمینه فارسی»، نشریه زبان پژوهی دانشگاه الزهرا، سال دوم، شماره چهارم، صص ۷۸-۵۱.
شفیعی کدکنی، محمدرضا (۱۳۹۲). موسیقی شعر، چاپ ۱۴، تهران: نشر آگه.
شمیسا، سیروس (۱۳۸۴). بیان و معانی، تهران: انتشارات فردوس.
- صفوی، کوروش (۱۳۷۹). درآمدی بر معنی شناسی، تهران: نشر سوره مهر.
- فروزنده، مسعود و بنی طالبی، امین (۱۳۹۳). «ابزارهای آفریننده انسجام متنی و پیوستارهای بلاغی در ویس و رامین»، نشریه بوستان ادب، سال ششم، شماره دوم، صص ۱۳۴-۱۰۷.
لطفعی پور ساعدی، کاظم (۱۳۷۱). «درآمدی به سخن کاوی»، مجله زبان شناسی، سال نهم، شماره هفدهم، صص ۱۲۲-۱۰۹.
- مؤمنی راد، اکبر (۱۳۹۲). «تحلیل محتوای کیفی در آیین پژوهش: ماهیت، مراحل و اعتبار نتایج»، علوم تربیتی: اندازه‌گیری تربیتی، سال چهارم، شماره ۱۴، صص ۱۸۷-۲۲۲.
- مهرداد، ندا و دیگران (۱۳۹۴). تحلیل محتوای کیفی، تهران: مرکز نشر بشری.

کاربست دوگانه نظریه انسجام و تحلیل محتوای ... (نازی قبیری پریخانی و علی باقر طاهری نیا) ۲۲۹

وفایی، عباسعلی و دیگران (۱۳۹۶). «بررسی انسجام و روابط واژگانی در داستان گیومرت»، متن پژوهشی ادبی، سال ۲۱، شماره ۷۳، صص ۵۲-۲۹.

ولیئی، یونس، میرزاپی الحسینی، سید محمود و فرهادی، محمد (۱۳۹۵). «عوامل انسجام متنی در سوره نوح»، فصلنامه پژوهش‌های زیان‌شناسی قرآن، سال پنجم، شماره اول، صص ۸۶-۶۹.

هالیدی، مایکل و حسن، رقیه (۱۳۹۳). زبان، بافت و متن (جنبه‌هایی از زبان در چشم اندازی اجتماعی - نشانه شناختی، ترجمه مجتبی منشی زاده و ایشانی، تهران: انتشارات علمی.

منابع عربی

ابن ابی الحدید، عبد الحمید بن هبة الله (۱۴۲۸). شرح نهج البلاغه، بغداد: دار الكتاب العربي.

صالح، صبحی (۱۴۲۵). نهج البلاغه، قاهره: دار الكتاب مصری.

عبدالمجيد، جلیل (۱۹۹۸). البیع بین البلاغة العربیة و اللسانیات النصیة، الهیئة المصریة العامة للكتاب.

محمد، عزه شبل (۲۰۰۹). علم لغة النص: النظرية و التطبيق، مکتبة الآداب.

محمودی، محمد باقر (۱۳۷۶). نهج السعادة في مستدرك نهج البلاغه، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

منقری، نصر بن مراح (۱۳۸۲). وقعة صفین، تحقيق عبدالسلام محمدهارون، الطبعة الثانية، القاهرة: مؤسسه العربية الحديثة.

Haliday, M.A.K. & Hasan, R (1976). Cohesion in English ,London: Longman